

hann vildi byggja bátin sjálvur. Frammanundan Tjaldur II bygdur Jens Peter Nielsen ein minni bát, sum familjan sigldi við í farvatninum kring Danmark í frítíðini. Hvussu byrjaði alt hetta? - Gurli Nielsen: - Maður mín las í einum blaði um eitt sementbátafelag í Danmark. Hetta vakti hansara áhuga og hann ógnaði sær vitan um, hvussu slíkir bátar verða byggdir. Vit meldaðu okkum inn í felagið og fingi tekningar úr Australia, har just sementbátar eru nógv nýttir. Sementbátafelagið í Danmark gevur eitt blað út fyri ferðar árliga, har mangt og hvat um hetta slagid av bátabygging verður umrøtt. Hetta var í 1980.

Familjan hevur burturav arbeiðið við at byggja bátin í fyra ár. Byrjanin var í 1983. Tá bygdur tey eitt byggiskúr úti í urtagarðinum við sethúsið í Vondsid har tey búðu, uttan fyrri Kolding. Síðani varð farið undir at gera skrokkinn - eitt nú at gera jamameringina og nýggju mánaðir seinni var skrokkurin liðugur til stoyping. Alt arbeiðið varð gjørt í frítíðinum.

Sjálvboðin arbeiðsmegi

Tá stoyplarbeiðið skuldi gerast, komu limirnir í sementbátafelagnum - heili 70 fólk og bjóðu seg ókeypis til arbeiðið.

Sjálvur skrokkurin varð stoyptur eftir einum degi. Byrjað varð frá morgunstundini, fólk hittast og fingi morgunmat. Síðani varð farið undir stoyplarbeiðið, og fyrsta lagið varð liðugt um middagstíð. Síðani var steðgur í tveir tímar ella so, meðan fólk fingi at eta og síðan varð hildið fram við at leggja pussilag omaná stoypingina. Tá klokkan var um sjev á kvöldi var fyrsta byggistig liðugt.

Tað er tó ikki eftir einum degi, at slíkt far verður bygt, tí eini 100 fólk arbeiðu í trimum vikuskiftum, - bara fyrri at fáa skrokkinn liðan, og tá var arbeiðið neyvan byrjað.

- Góð fyra ár seinni stóð báturin liðugur, og nú fór familjan undir tað tyngsta takið. Tey noyddust at selja hús og heim, fyrri at fremja dreymaferðina. Húsin vóru seld, og børnini tóku úr skúlanum, tí tey skuldu eisini verða við á ferðini.

Gurli Nielsen: - Eg noyðist at viðganga, at tað var truplasta í øllum fyrirettingararbeiðnum var, at velja, hvat skuldi á goymslu og hvat skuldi tveitast burtur. Tað er greitt, at hetta varð gjørt við "grovari hond", tí tað var neyðugt, tá ein hugsar um, hvat fólk kunnu savna saman í 20 ár.

"Meldaðu seg úr samfelagnum"

So var bert eftir at "melda okkum úr samfelagnum", tí tað er neyðugt, tá ein skal verða burtur so leingi.

Harnæst at tryggja bát og innbúgv, og tað tók eisini drúgva tíð.

Nú er tað soleiðis, at vit ikki kundu tryggja bátin í Danmark, tí tryggingarfeløgini har ikki vita nóg mikið um betongbátar til at teir vilja tryggja teir.

Tí noyddust vit at tryggja bátin í Týskalandi, og tað var rúgvsmikið pappírsarbeiði, áðrenn hetta var at enda komið.

Harnæst settu vit okkum fyrri, at vit ikki skuldu búgva verri enn vit gjørd heima. Tað er ikki neyðugt at umstøðurnar skulu vera meira primitivar umborð á skipi, enn heima. Tað høvdu vit ikki kunna liva við - serliga tá hugsað verður um, hvussu lítið pláss er umborð, í mun til heima.

Tjaldur II er eisini hugnaliga

innrættaður, har er eitt rúm til hvørt av børnunum og eitt til foreldrin, umframt køkur og hugnalig upphaldsstova, ella hvat tað kallast umborð á skipi.

Børnini hava leikur, bókur og alt tað, sum børn annars dáma at hava kring seg, og í upphaldsstovuni eru stereo-útgerð og bókur í hóptali. Ein gomul, vøkur petroleumlampa hongur yvirborðinum, og hon hevur ikki innlagda elmegi!

Hildu jól á Gibraltari

Tey fóru úr Kolding 1. september 1988, og sigdu gøgn-

um Ermasund, fram við Fraklandi til Biskayabuktna og víðari til Gibraltari, har tey hildu jól.

Aheimferðini sigdu tey nær um somu leið, og um Skotlandi og Írlandi til Føroya, higar tey komu fyrri umleið einum mánaða síðan.

Eftir á ferðini er at sigla

Tjaldur II er 15,5 metrar til longdar og 4,80 metrar breiddur. Við fullum seglum matar dukkurin 140 fermetrar tilsamans, og hann stingur 2,70 metrar. Ein 120 hesta Ford dieselmotorur er til at taka, tá seglini ikki verða nýtt.

kring Føroya land, at vitja vinir og kenningar, eins og at uppliva tey pláss í Føroyum, sum tey annars ikki høvdu ferðast til, bert sum vanligur ferðagestir.

Gurli Nielsen sigur, at tað ikki hendir so nógv tá siglt verður. Tað er bert at syrgja fyrri vaktarskipan og at alt gongur, sum tað skal. Eisini var uppgávan at halda skula við børnunum, men hon viðgongur, at tað bert bleiv til ta mest neyðturviliga. Børnini hava upplivað so nógv, sum tey annars ikki høvdu fingið eina hóming av heima, so tað var væl upp móti skúlagongdini.

Øll umborð hava sítt arbeiði at syrgja fyrri, og tað er neyðugt tá siglt verður so langa leið.

Tjaldur II er útgjörður við øllum nútíðar hentleikum, bæði maskinútgerð og annað, sum er neyðugt til so langa ferð. Bátadúgðin var øll keypt nýggj, í tey hildu tað verða umráðandi at einki óneyðugt óhapp hendi á ferðini, umframt tað, sum tey

ikkí kundu verja seg móti, tá nattúrmeigin ger seg galdandi.

- Ferðin var ógvuliga vælcyðnað, og vit sluppu undan flest øllum óhappum, sum vit kundu ímyndað okkum.

Russar bjóðu seg til

Bert var eitt óhapp, sum vit ikki høvdu tikið fyrivarni móti. Tað kom ein ríva í botnikarið.

- Vit vóru um 40 fjóringar úr Lissabon, tá ríva kom í botnikarið. Frammanundan var hent tað, at tá teir settu motorin í skipið, hevði ein maskinmaður verið so óstorsligur, at hann hevði skalað botnikarið, sum vit høvdu keypt nýtt.

Ein serkønur maður fekk til uppgávu at umvæla tað, áðrenn vit fóru avstað, og vit fingi trygd fyrri, at nú var tað í lagi.

Vit sigldu við seglum til Lissabon, ankaðu uttanfyrri og maður mín fór inn eftir hjálp. Vit vistu um ein vinmann, sum lá í Lissabon í báti sínum, og hann sleipaði okkum inn í havnina.

Tá vit lögdu at bryggju, lá

Framhald á síðu 10

